

KATALOG PREDAVANJ ZA STARŠE

- ▶ *Se ukvarjate z vprašanjem, zakaj starši ne prihajajo na predavanja, ki jih pripravljate zanje?*
- ▶ *Vezalova predavanja so znana po številnem obisku in ocenah nad 9,5!*
- ▶ *Naslovi in priznana predavatelja, kjer resnično vznemirljive dileme sodobnih staršev spregovorijo na drugačen in zelo življenjski način...*
- ▶ *Preverite odzive na šolah, kjer so že izvedli predavanja (www.vezal.si/odmevi)*
- ▶ *Predavanja so posebno doživetje in nepozabna izkušnja.*

Predavanja, ki jih izvajata zakonca dr. Albert in Leonida Mrgole se močno razlikujejo od klasičnih predavanj, na kakršna ste bili navajeni doslej. Ne posredujeta teorije in splošno znane resnice, temveč zgodbe iz življenja, ki se poslušalcem vtisnejo za zmeraj v spomin. Njuna pripoved je neposredna, prepojena z osebnimi izkušnjami, prikazom lastnih dilem v konkretnih situacijah, ki izhajajo iz vsakdanjega družinskega življenja s štirimi različno starimi otroki in so staršem blizu. Njune predstavitve so žive, konkretne in slikovite. Vsak primer, ki ga predstavi, izhaja iz življenja, iz lastne izkušnje. Zelo rada uporabljata humoren način predstavitve. Kljub temu, da ne uporabljata teoretskih pojasnjevalnih modelov, ohranjata visoko stopnjo strokovnosti in kompetentnosti, kar dokazujeta s svojimi publikacijami in številnimi strokovnimi članki. Starši ju sprejemajo kot človeka, s katerima

se lahko poistovetijo in z zanimanjem prisluhnejo posameznim primerom, dilemam in njihovim edinstvenim in izvirnim rešitvam. Mnogo staršev dobi idejo za konkretno spremembo, ki jo po predavanju vpeljejo v domačem življenju.

Predavanja so demonstracija življenjskih izkušenj, konkretnih ravnanj in dilem, so prenos žive izkušnje, ki ima pri učenju ljudi največji vpliv.

Predavatelja vodita Zavod Vezal, kjer delujeta kot strokovni team. Pri delu uporabljata strokovno ozadje sistemske družinske terapije in Imago terapije. Vendar bolj od svoje strokovne usposobljenosti pri delu poudarjata pomen lastnih izkušenj, saj sta poročena od leta 1985 in starša štirih otrok, starih od 14 do 21 let.

Posebnost njunega pristopa je, da delujeta v paru, kjer se dopolnjujeta v vlogah strokovnih ekspertov in izkušenih partner-

jev ter staršev v najbolj nenavadnih življenjskih situacijah.

Udeleženci njihovih seminarjev, treningov in predavanj poudarjajo njuno močno energijo, kjer iskreno in brez olepševanja pripovedujeta tudi lastne zgodbe, v katerih so skrite številne izkušnje, iz katerih sta se učila, gradila svoj odnos in svojo modrost vsakdanjega življenja. To daje njunemu delu poseben pečat prepričljivosti in vzbuja pri ljudeh zaupanje, saj se s svojim razumevanjem neposredno približata temam, ki so za udeležence bistvenega pomena. Ker njuno delo izhaja iz tega, kar živita v svojem družinskem življenju, lahko v vsaki situaciji na podlagi bogatih lastnih izkušenj najdetta vselej nenavadne uporabne rešitve, ki so prepričljive. S tem odpirata ljudem nove perspektive, kar je prvi korak na poti sprememb k učenju drugačnih ravnanj.

Njuna predavanja prikažejo drugačen način učenja – iz življenja za življenje.

Trajanje predavanj

Predavatelja svojo pripoved zaključita v eni uri, največkrat pa na željo staršev in po njihovih zavzetih vprašanih podaljšata druženje še naslednjo uro. Še ena zanimivost njihovih predavanj je, da na njih spregovorijo tudi najbolj molčeči starši.

Naročila

Predavanje lahko naročite na vseh kontaktnih naslovih Zavoda Vezal. Po odločitvi za predavanje vam pripravimo informativno gradivo, ki ga samo še razmnožite staršem. Pripravimo vam tudi predavanje po vaši želji, na vašo izbrano temo.

Predstavitev predavanj

Družinski vzorci in razvojne potrebe otrok

Predavatelja predstavita nekaj značilnih primerov in zadreg, s katerimi se kot starši srečamo, ko imamo otroke v šoli. Mnogo napetih situacij ima korenine nekje povsem drugje.

V svoji predstavitvi, ki ni predavanje, temveč pripoved iz lastnih in svetovalnih izkušenj, bosta nazorno pokazala konkretne primere in konkretne zgodbe.

Ob prikazu primerov bosta spregovorila o vzorcih, ki smo jih partnerji prinesli vsak iz svojih primarnih družin in o prepričanjih, s

katerimi se soočamo, ko ustanovimo lastne družine. Vzorci in prepričanja, ki se jih ne zavedamo, igrajo še kako odločilno vlogo pri ustvarjanju medsebojnega vzdušja.

Otroci s svojimi potrebami prinesejo nove spremembe, ki se jim je treba prilagoditi. Vsako prilagajanje je stresno. Zaradi različnih vzorcev nastanejo zanimive in značilne situacije, ki v mnogih družinah povzročajo dileme, lahko tudi napetosti in bojno nastrojeno vzdušje.

Z razvojem otrok se tudi družina pomika skozi značilna razvojna obdobja. Vsako obdobje ima svoje potrebe in včasih pozabimo, da za funkcioniranje celotnega sistema velja pomisliti tudi na svoje potrebe in na vzdrževanje kakovosti partnerskega odnosa.

Predavanje, ki ga starši po vsej Sloveniji sprejemajo z veliko naklonjenostjo in željo, da bi na tak način obravnavali še več vsebin iz vsakdanjega družinskega življenja.

Predavanje, ki ga prilagodimo različnim razvojnim obdobjem oz. starosti otrok, je lahko uvod za izvedbo vikend tečaja partnerskih in starševskih veščin MODRI KLJUČ v vašem lokalnem okolju.

Vzgojna prepričanja in zadrege v vzgoji

Med vlogo staršev in vlogo partnerjev obstaja veliko razlik, ki se v vsakdanjem družinskem življenju lahko zabrišejo. Vloge, ki jih imajo člani v družini, igrajo pomembno vlogo pri vzpostavljanju in vzgoji delovnih navad, discipline, spoštovanju avtoritete. Vloge, meje, družinska struktura so pomembne sestavine delovanja vsake družine. Lahko pa so tudi vir napetosti in dolgotrajnega boja med partnerjema.

V različnih razvojnih obdobjih se moramo starši odzivati na različne otrokove razvojne potrebe, največkrat se to dogaja v stresnih situacijah. Pri tem najraje uporabljamo načine vedenja, ki so nam bili posre-

dovani v naših primarnih družinah. V mnogih situacijah se partnerja ne strinjata in zaradi tega nastajajo napetosti, prepiri ali pa se eden od partnerjev umakne in ne sodeluje. Kdaj naj kaznujemo? Koliko naj omejujemo? Kako odločno naj uveljavljamo svojo avtoriteto? Ali naj bomo dosledni ali naj popuščamo? Kako dolgo naj vztrajamo? Kako se spopadamo z otrokovo trmo ali uporništvom? Koliko naj vztrajamo pri pravilih? Kako naj prilagajamo pravila, če imamo različno stare otroke? Kako ravnamo, ko otroci prestopijo meje? Mnogo je konkretnih situacij, nekatere so že kar tipične in jih poznajo v večini družin. Na predavanju bomo pogledali nekaj ključnih primerov v otrokovem razvoju, možne zadrege in vzgojna nestrinjanja in pokazali nekaj načinov reševanja iz vsakdanjega družinskega življenja.

Starši pomagamo otrokom k samostojnosti

Kako naj vzgojimo samostojnega otroka? Kdaj je čas, da začnemo otroka navajati na samostojnost? Koliko mu naj pri tem pomagamo in kako? S katerimi načini otroka lažje in hitreje pripravimo k samostojnosti?

Samostojnost je večšina, ki jo otrokom posredujemo prek družinskih vzorcev. Pri tem imamo lastna prepričanja in lastne izkušnje, ki so nam bile posredovane v naših primarnih družinah. Eno ponavadi mislimo, želimo, načrtujemo, drugo pa izvajamo in delamo v vsakdanjem življenju. Samostojnost je tudi večšina, ki se razvija prek vseh razvojnih obdobjih družinskega življenja, od prvega trenutka življenja.

Vzgoja k samostojnosti je spretnost, ki zahteva, da se spopademo z mnogimi vzgojnimi prepričanji, tudi s tem, kaj si bodo o nas mislili drugi. Samostojnost otrok terja pri odnosu z njimi jasne ukrepe in doslednost.

Nekatere izkušnje lahko otroku omogočimo že zelo zgodaj, nato pa od nas vstop v vrtec in šolo zahtevata, da ga pustimo samega z neskončno novimi izkušnjami.

Kdaj si naj otrok sam zaveže čevlje, kdaj se naj sam obleče, kdaj sam napiše domačo nalogo, kdaj se sam uči, kdaj je lahko sam doma, kdaj sam odide preko noči k prijateljem, kdaj gre sam na počitnice...? Kdaj in koliko mu lahko zaupamo? Mnogo področij vsakdanjega življenja, mnogo dilem in konkretnih situacij, o katerih bosta predavatelja pripovedovala iz lastnih izkušenj pri vzgoji svojih štirih otrok, na primerih od zgodnjega otroštva do pozne pubertete.

Družina in odraščajoči otroci

Z odraščanjem otroci svoje potrebe vse bolj odločno naslavlja na starše. Začetek pubertete je navadno prelomnica, ki se jo zavemo po eksplozivnih reakcijah odraščajočih otrok. Starši imamo v tem času na izbiro veliko strategij in možnosti, da odgovorimo na 'provokacije' odraščajočih.

Razumevanje potreb odraščajočih, njihovih nalog, ki jih čakajo v življenju, kaj je v tem obdobju pomembno in kaj manj pomembno, so temeljne dileme pri ohranjanju medsebojnega odnosa. To je obdobje, ki zahteva spremembe pri vseh članih družine. To je obdobje, ki priključuje vzorce in izkušnje staršev, da se v času srednjih let spomnijo lastnega obdobja odraščanja. To je podlaga, iz katere smo si v vlogi staršev odraščajočih otrok izdelali načela in strategije za ukrepanje.

Odraščanje pomeni polno izzivov in novih nalog, pred katerimi se znajdejo otroci. Zlasti konkretnih situacij glede samostojnosti: koliko časa naj traja večerni izhod, kako uskladiti zabavo s prijatelji ali na domačem računalniku in učenje, kako naj ohranimo delovne navade, kako ravnati z denarjem in dobrinami, kako s prostim časom. Kako se pogovarjamo ob novih

izkušnjah v medsebojnih odnosih, kako stojimo ob strani ob prvih razočaranjih? Kako, ko se srečamo s prikrivanji in zalotimo otroka v polju prepovedanega...

Vrsta vsakdanjih situacij in priložnosti, kjer otroci s podporo staršev dobijo podporo in izkušnje, ki jih bodo lahko uporabili v življenju. Konkretna zgodba in konkretni primeri iz lastnih izkušenj.

Partnerski odnos in vplivi na delovanje otrok

Kot ima družina svoj razvojni potek, ki se ravna po razvojnih obdobjih otrok, ima tudi partnerski odnos svoj razvojni potek. Partnerja prihajata iz različnih družin, iz katerih prideta različno opremljena za družinsko življenje. V prvem obdobju zaljubljenosti se ustvari partnerski sistem, ko se rodi prvi otrok, se ustvari družinski sistem. Vsakemu od otrokovih razvojnih obdobjev se je potrebno prilagajati na novo. Ob tem nastopajo še drugi stresni dejavniki iz kroga sorodnikov (izgube, bolezni, prepiri), zaposlitve (stresi, povečane zahteve, odsotnost, kariera...) in socialnega okolja (selitve, spremembe v družbi). V vsem tem je življenje v družini za mnoge partnerje velik dodaten stres, ki ga ne zmorejo.

Mnogo konfliktov med partnerjema, ki izvirajo iz drugih dejavnikov - in jih vselej opisujemo: prepiramo se za prazen nič - ima zelo odločilen vpliv na delovanje otrok.

Eno od najbolj stresnih prelomnih obdobjev za partnerski odnos je čas, ko otroci stopajo v puberteto. Veliko težav, ki jih prepoznavamo pri otrocih, izhaja iz dinamike partnerskega odnosa. Zlasti ko se otroci osamosvajajo, je v družini potrebno dogovarjanje, prevzemanje novih vlog, drugačna razporeditev moči. Mnogo sprememb, s katerimi se srečamo ob povsem praktičnih situacijah vsakdanjega domačega življenja. Predavanje prikazuje kon-

kretne zgodbe iz lastnih izkušenj predavateljev.

Zaupanje in stik med družinskimi člani

V družini se zgodi veliko situacij, v katerih uporabimo načelo moči ali se v njih počutimo kot na bojišču. Otroci na prehodu v različna razvojna obdobja povedo vedno manj o sebi. V času pubertete se starši pritožujejo, da so izgubili stik, da nimajo več vzgojnega vpliva, da jim otroci ne zaupajo.

Katere situacije so tiste, v katerih otrok razvija zaupanje do staršev? Kateri vzorci komunikacije vzpodbujajo in kateri zavirajo razvoj zaupanja? Kako naj ustvarimo zaupanje, hkrati pa postavljamo meje in kaznujemo? Ali na zaupanje vpliva zaupanje med partnerjema?

Kako nam otroci povedo o slabih ocenah v šoli? Kako spregovoriti o prestopkih, ki so jih storili? Kako ustvarimo zaupanje, ko so otroci kršili dogovore?

Situacije, ki se jim je vredno izogniti, da si ne napravimo medsebojnega zaupanja. Načela komunikacije, ki gradi zaupanje. Demonstracije na konkretnih primerih iz izkušenj družinskega svetovanja in iz lastnih družinskih izkušenj.

Izhodi pri vzgoji

Kaj so izhodi? Starši uporabljajo veliko načinov, kako se umaknejo iz partnerskega odnosa. To so načini, ki so jih uporabljali že njihovi starši - od dolgotrajne molčečnosti do preobremenjenosti z delom. Izhodi so načini, mašila, da nam ni potrebno vsotopati v medsebojne odnose. So zelo prefinjeni, težko jih prepoznamo in še težje priznamo. Izhode uporabljamo tudi pri vzgoji. Nimamo ideje, kako bi vztrajali ali bili dosledni in otroka raje pošljemo pred računalnik. Nimamo ideje, kako bi postavili meje, zato raje nič ne rečemo. Rekli smo si,

da otroka ne bomo pretepali, a ob njihovih prekrških nam nič pametnega ne pride na pomoč. Starši imamo veliko načinov, kjer se izognemo stiku z otroki ali med starši. Imamo zaposlitve in prioritete, vse polno nujnih opravkov, brez katerih si ne znamo predstavljati domačega življenja. Ali so vsa ta opravila res tako nujno potrebna? Kje so možnosti, da v že tako kratko odmerjenem času vsakdanjega domačega življenja najdemo stik in ravnamo vzgojno?

Prvi korak predstavlja zavedanje vzorcev, ki nam služijo kot izhodi. O tem bomo pridobili neposredno izkušnjo. Naslednje vprašanje je, ali lahko izhode zapremo? Ali smo to pripravljene?

Starši pričakujejo konkretne aktivnosti, ki jih lahko uporabijo. Predavatelja jih imata pri izkušnjah s štirimi otroki nedvomno vedno obilno na zalogi.

Samopoškodbe ter druge motnje pri odraščajočih in vloga družine

Med mladimi je veliko kulturnih ali modnih pojavov, ki so povezani s samopoškodbami, motnjami hranjenja in drugimi vedenji, ki nas starše skrbijo.

Kako naj vemo, da se otrok reže? Na kaj naj bomo pozorni? Ali je »EMO« kultura opozorilni znak?

Znamo spregovoriti z odraščajočim glede njihovih notranjih čustvenih dogajanj?

Kako naj prepoznamo in kako naj reagiramo, ko vidimo, da je naš otrok v čustveni stiski? Kaj pomeni, da je družina odraščajočim podporno okolje?

Predavatelja predstavita konkretna primera, ki sta jih uspešno rešila v svoji terapevtski praksi, kjer so starši odigrali ključno vlogo. Motnja pri otroku ni nujno odraz motenega delovanja v družini. Lahko je sporočilo in klic na pomoč, ki ga v vsakdanji obremenjenosti zlahka prezremo.

Tema predavanja se povezuje z vprašanji gradnje in ohranjanja zaupanja, stika in

čustvene povezanosti v družini na prehod iz otroštva v puberteto.

Pomembne teme, o katerih v mnogih družinah ne znajo spregovoriti in o njih raje molčijo.

Opojne substance, zasvojenosti in domača preventiva

Ne slepimo se: v Sloveniji so droge zelo prisotne! Večina staršev misli: »Saj nam se pa to ne more zgoditi.« Pa se, tudi v našem kraju! Presenečenje je tako veliko, da nismo pripravljene sprejeti resnice. Zanimanje in zatiskanje oči ni učinkovito ravnanje, zato se je koristno opremiti vnaprej.

Kako razmišljajo mladi in kje starši izgubijo stik? Kako razumeti kulturo mladih v družbi tveganja; kako droge in žargon mladih. Na kaj morajo biti starši pozorni in kje lahko dobijo več informacij? Znaki, ko je potrebno ukrepati.

Preden mladi zapadejo v zasvojenost, jih lahko starši opremimo z mnogimi veščinami, ki jih pridobijo v domačem družinskem okolju in vplivajo, ko mladi stopijo na pot samostojnosti. Preventivno delovanje je smiselno, da bomo starši bolj pomirjeni in ne bomo ravnali panično ali brezbrizno - da bomo kot starši pri sebi varni.

V družini imamo največje možnosti, da prek vedenjskih vzorcev in veščin vplivamo na pomembna področja otrokovega življenja, ki imajo preventivni učinek. Mnogo je drobnih vsakdanjih situacij, ki se jih ne zavedamo, jih ne znamo izkoristiti za učenje in posredovanje pomembnih izkušenj. Otrokom bomo zaupali in manj nas bo strah, če bomo poznali njihovo vedenje in odzive v podobnih domačih primerih.

Predavateljica bosta predstavila izkušnje iz svetovanja v primerih zasvojenosti: kje so starši ugotovili, da bi bilo potrebno zgodbo voditi drugače. In kaj konkretno lahko naredimo sami doma.

Ob opojnih substancah se danes srečujemo

tudi z drugimi oblikami zasvojenosti: računalniki, igre na srečo, pornografija, brezdolje...

Predavanje je lahko tudi uvod za izvedbo dvodnevnega seminarja Zeleni ključ, na katerem starše opremimo s konkretnimi veščinami za preventivno vzgojo.

Družina in kako preživeti s pubertetnikom - pubertetnico

»Ko pride iz šole, gre za računalnik, ki pa je edino, kar ga zanima. Poseda pred televizorjem, visi na internetu, dela nam visoke račune na mobilu. Ne pomaga pri domačih opravilih. Ne pospravlja svoje sobe. Uspeh se mu je poslabšal. Učitelji so krivi. Z vsemi se je skregal. Odgovarja. Tudi doma ugovarja in odgovor na vse, kar mu rečeš, je NE. Samo tisto svojo glasbo bi navijal. Šola ga ne zanima. Vse mu je glupo. Saj je res neumno, da se toliko učijo, tako zelo so utrujeni od te šole. Rečemo mu, naj se uči, ampak nič ne zaleže. Skrbi nas, kaj bo z njegovo prihodnostjo, saj ne bo imel pogojev za na kakšno dobro srednjo šolo.« Zgodba, ki se ponavlja v mnogih družinah, ko so otroci na pragu odraščanja. Katera so pomembna vprašanja, ko skušamo vplivati na odraščajočega otroka? Kako ohraniti stik? Kaj je res pomembno in kaj manj? Kaj so razvojne naloge staršev v času pubertete? Kaj če puberteta 'zagrabí' tudi starše? Kako uveljaviti svojo moč? Kako pripraviti pubertetnika, pubertetnico da bo sodeloval(a) z nami? Kako naj se pogovarjamo o spolnosti, drogah in drugih življenjskih nevarnostih, za katere nas skrbi? Ali smo našega otroka dovolj opremili, da se poda v svet odraslih? Je možno z odraščajočim preživeti tudi manj stresno?

Vprašanja, ki imajo odgovore v konkretnih družinskih situacijah, ki jih bosta predstavila starša štirih odraščajočih otrok. Lastne izkušnje, konkretne zgodbe, mno-

go priložnosti za spremembo ustaljenih vzorcev vzgoje odraščajočih.

Več avtoritete – manj zadreg z odraščajočimi

Vprašanje avtoritete v vzgoji je eno ključnih za učinkovito ravnanje. Vzorci avtoritete, ki so bili posredovani staršem v primarnih družinah, igrajo pomembno vlogo pri izbiri vzgojnega načina.

S spoštovanjem avtoritete si starši zagotovimo varnost, ko otroci odhajajo na pot samostojnosti. Če ima otrok izkušnjo s spoštovanjem avtoritete doma, lahko pričakujemo manj težav pri spoštovanju in izvajanju navodil, ki jih dajejo učitelji v šoli in s spoštovanjem pravil, ki jih otroku postavljajo drugi.

Ali nam sporočajo, da smo z otrokom preveč popustljivi? Imamo občutek, da naša beseda pri otroku nič ne zaleže?

Sva s partnerjem vedno različnega mnenja glede strogosti: eden je preveč strog, drugi preveč popustljiv?

Kako postaviti otroku meje na način, ki ne bo trd?

Kako lahko gradimo avtoriteto v različnih razvojnih obdobjih otrokovega življenja in kje je avtoriteta koristna za otroka?

Kako biti en korak pred otrokom in vztrajati v doslednosti ob vseh manipulacijah, s katerimi se borijo proti našim zahtevam in omejitvam?

Kako izpeljati posledice ob dejanjih, s katerimi se ne strinjamo?

Mnogo vsakdanjih domačih situacij, kjer se kažejo možnosti, da kot starši vzpostavimo in ohranjamo avtoriteto. Prikaz možnih ravnanj iz lastnih izkušenj.

Drobne domače veščine za uspešno delo otrok v šoli

Obdobje, ko otroci začno obiskovati osnovno šolo, je tudi za družino prelomnica in zahteva od vseh članov nove odzive.

Ob novih situacijah ravnamo tako, kot so nas naučili. Starši pri vzgoji uporabljamo vzorce, ki smo jih »prinesli« iz svojih primarnih družin in mnogokrat se zapletemo v nerešljive zagate. Otroci pa se ves čas spreminjajo, spreminja se splošna kultura, spreminjajo se zahteve okolja.

Še vedno je družinsko okolje tisto, ki otroka opremi s temeljnimi vzorci in načini vedenja, s katerimi se nato poda v nove življenjske situacije. Porajajo se vprašanja: kako otroka naučiti samostojnosti, kako otroka naučiti odnosa do dela, kako ga naučiti socialnega vedenja, kako ohraniti stik z otrokom, ko gre z družbo po svoje...

Predavatelj pokaže staršem, kako lahko v času od jutranjega vstajanja do prihoda v šolo uporabijo vsakdanje domače situacije za učenje veščin, ki jih otrok potrebuje za uspešen začetek matematičnih in jezikovnih spretnosti. Šolske zahteve glede začetka opismenjevanja, računanja in opazovanja okolja se povezujejo z veščinami in spretnostmi, ki jih otroci lahko pridobijo s pomočjo staršev spotoma. Brez posebnega napora in brez investicij dodatnega časa.

Konkretni primeri, konkretne veščine, ki vplivajo dolgoročno na otrokovo uspešno delo v šoli.

Kako lahko doma preprečimo učne težave?

Redki otroci pri učenju in dojemanju šolske snovi ne naletijo na težave. Nekateri jih zmorejo rešiti sami, nekateri potrebujejo zunanjo pomoč. Še vedno je najbolj uveljavljena oblika zunanje pomoči najemanje inštruktorjev, za kar starši namenijo veliko denarja. Otroci se s pomočjo inštrukcij snov sicer naučijo, ne naučijo pa se strategij, ki so potrebne za samostojno delo.

Največkrat se otrokom učenje upre, ker ne obvladajo primernih strategij, da bi se lahko uspešno naučili. Ob slabem rezultatu

doživljajo neuspeh, kar se rado poveže s težavami v medsebojnih odnosih v razredu in vzpostavi se začarani krog, zaradi česar otroci niso več motivirani za šolsko delo.

Vsak predmet ima svoje posebne učne strategije, ki jih je mogoče v grobem orisati. Vsak predmet in vsaka strategija zahtevata določen pristop.

V predavanju bomo prikazali nekaj načinov, kako smo s spremembo strategij in pristopov otrokom osmislili snov in jih naučili samostojnega dela za določen šolski predmet.

Kako je lahko učenje otrokom smiselno?

Otroci se nekje od četrtega razreda dalje začno upirati učenju. To je obdobje, ko se pojavijo zahteve po večji samostojnosti, ki se kot vedenjski vzorci oblikujejo v tem obdobju. To je tudi čas spremembe razvojnega obdobja iz otroštva v zgodnjo puberteto. Otrokova izjava, da je šola 'brez veze', da so šolske vsebine 'brez veze', da je učenje 'brez veze', da so učitelji 'brez veze', so sporočila, ki povzročajo pri starših stiske in frustracije.

V odnosu do šole imajo družine različne vzorce, ki jih prenašajo kot navade na

otroke. To so vzorci in strategije, ki jih posredujemo prek vsakdanjih domačih dogodkov ter imajo vpliv na vedenje otroka v šoli in izven nje. Pri tem se srečamo z vprašanji: Kako smo znali otroku vzbuditi spontano radovednost? Koliko ga znamo doma vzpodbujati k samostojnosti tudi na drugih področjih? Nenazadnje, koliko se je otrok pripravljen potruditi za nas? Motivacija otrok za učenje je zelo povezana z našimi medsebojnimi odnosi, tudi z družinskimi vzorci, ki zadevajo odnos do obveznosti, do upoštevanja pravil, do strukture.

V predavanju si bomo ogledali, kakšni domači vzorci lahko vzpodbujajo razvoj veščin, ki otrokom najprej v prvi triadi osnovne šole pomagajo k lažjemu obvladovanju šolskih zahtev. Veščine, ki jih potrebujejo otroci za samostojno delo v višjih razredih izhajajo iz vzorcev, ki smo jih doma razvili pred tem obdobjem.

V višjih razredih nastopijo nove vsebine, ki zahtevajo nova vprašanja, nove vzpodbude staršev. Na predavanju bomo prikazali primer možne pomoči otrokom pri učenju, področja in vsebine, na katere so lahko starši pozorni, in ki so v večini primerov povezani z manjšo motiviranostjo otrok za šolsko delo.

Zavod Vezal, Kersnikova 6, Kamnik

www.vezal.si info@vezal.si

041 811 999 041 265 332

031 780 100 01 83 11 686